

der mig ikke om at være med i dette Haandtvæt; det er mig ligegyldigt. Jeg ſiger kun, at man ikke ſkal lade diſſe Mænd, der blive berørte af denne Lov, lide under, at der er nogle politiſke Uenigheder og maaffe lidt Partiſtridigheder her i Thinget, og paa Grund deraf lade det Hele falde til Jorden. Lad det ſaa hellere være Landſthinget, der har viiſt at have en ſaa uhyre Interesſe for Embedsſtanden i det Hele, der kommer til at lade det Hele falde, hvis galt ſkal være. Det forekommer mig at være det Fornuſtigſte for dette Thing, og det tillader jeg mig at anbefale.

Scharling: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) anbefalede, ſaavidt jeg hørte, ſærlig det af ham ſtillede Vædringsforſlag med den Betragtning, at det dog var enſte- ligt, om de lavest lønneede Embeds- og Beſtillingsmænd fik noget Tillæg for indværende Finantsaar. Jeg kan ikke ſe Sagen og Vædringsforſlaget fra dette Standpunkt; jeg kan ikke ſe rettere, end at det ærede Medlems Vædringsforſlag gaar i to Retninger, den ene er den, at fratage de Embedsmænd, der have en Lønning af mellem 2,500 og 4,400 Kr., det Lønningstillæg, ſom de nu i fem Aar have oppebaaret, og den anden er, at formindſke det de lavere lønneede Embedsmænd hidtil tilſtaaede Tillæg med omtrent 20 pCt. Jeg kan ikke ſe, at der er nogen Grund til nogen af Delene, og da jeg ſtaar perſonlig uinteresſeret i den Afgjørelſe, der maatte blive truffen, anſer jeg det for min Migt at fremhæve et Par Data, ſom formentlig turde viſe, at der ikke er den ringeſte Grund til at vedtage det foreliggende Vædringsforſlag. — Man enedes iſſor om at nedſætte det Tillæg, ſom der i det foregaaende Aar var tilſtaaet, ſaaledes at Maximum blev nedſat fra 300 Kr. til 240 Kr. Dette fandt nogen Begrundelſe i de daværende Prisforhold, men det maa paa det Beſtemteſte gjøres gjældende, at diſſe Prisforhold nu have viiſt ſig at have været aldeles exceptionelle. Det er allerede tilſtrækkelig godtgjort ved de Dplyſninger, der ledſage Landſthingsudvalgets Betænkning over Finantsloven, at Aaret 1879, navnlig den ſørſte Halvdel af ſamme, i ſaa Hænſeende barnebe en Undtagelſe, og at den forløbne Del af 1880 fuldstændig kan ſættes ved Siden af de andre Aar, i hvilke Lønningstillægget blev udbetalt med ſit fulde Beløb. Jeg ſkal hertil blot ſøje et Par yderligere Bemærkninger, vedrørende den allereſte Tid. Det blev for ſaa Dage ſiden bemærket i Berlingske Tidende, at Rugpriferne nu ere 33 pCt. høiere, end de vare iſſor paa ſamme Tid, og Prifen paa et 8 Punds Rugbrød er nu 66 Ore; man ſkal viſnok gaa temmelig langt tilbage for at finde ſaa høje Prifer. En betydelig Stigning findes ogſaa paa de fleſte andre af

de almindeligſte Livsfornödenheder. Jeg har blot underſøgt nogle enkelte eſter de Prisnoteringer, ſom findes i Kjøbenhavnſe Torveprifer, og hvilke Feil, der end kunne labe ved diſſe, er det dog ſikkert, at de ere konſtante og enſartede, og at man derfor meget vel kan drage en Sammenligning mellem Prisnoteringerne paa de forſkjellige Tidspunkter. Jeg ſkal for det Førſte bemærke, at tager man Smørudvalgets Noteringer for det fineſte Herregaardsſmør, ſaa udviſer Juni og Juli Maaneder iaar en Stigning af mellem 19 og 20 pCt. mod iſſor. Nu vil man maaffe ſige: Embedsmændene behøve ikke at bruge det fineſte Herregaardsſmør, men jo længere vi gaa ned, deſto ſværre bliver Prisſtigningen. Vende vi os til de høieſte Torveprifer i Kjøbenhavn, ſaa vil man finde en Stigning af 23 pCt. og ved de laveste en Stigning af over 50 pCt. Paa lignende Maade forholder det ſig med de noterede Prifer paa Meieriøſt, Flæſt og Væg, der er en Stigning i de høieſte Prifer af henholdsvis 17, 28 og 21 pCt., og paa de laveste Prifer henholdsvis 30, 27 og 29 pCt. Jeg tror, at diſſe Tal ere tilſtrækkelige til at godtgjøre, at der i Virkeligheden ingen Grund var til iaar at blive ſtaaende ved den Nedſættelſe i det tidligere Dyrtidstillæg, ſom man iſſor enedes om. Jeg tror, at det Korrekteſte havde været, om man fra høire Side havde ſtillet Forſlag om at gaa tilbage til de foregaaende Aars Dyrtidstillæg og ſe bort fra det ſidſte Aars exceptionelle Forhold. Høire har derfor viiſt en høi Grad af Imødekommen ved kun at ſtille Forſlag om at blive ſtaaende ved det Dyrtidstillæg, ſom blev vedtaget for det ſidſt forløbne Finantsaar, og Landſthinget har ligeledes viiſt en høi Grad af Imødekommen ved at optage dette Forſlag med Tilbedættelſe af Regjeringens Forſlag, ſom det i og for ſig billiger; men denne Imødekommen vil viſelig ikke ſiges at være mødt, derſom man her idag vedtager det foreliggende Vædringsforſlag. Det forekommer mig, at der vil være overmaade liden Udfigt til, at der ſelv i et Fællesudvalg kan komme noget Reſultat af denne Sag, derſom Folkethinget idag ſtemmer for det foreliggende Vædringsforſlag og derved gjør alt Andet end viſer Imødekommen mod Landſthinget, der dog har gjort et ſaa betydeligt Skridt bort fra Regjeringens Forſlag henimod Folkethingets Standpunkt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds lagde nu ſærlig Vægt paa, at der dog ved hans Forſlag kunde ſtaffes et Dyrtidstillæg for de lavest lønneede Embeds- og Beſtillingsmænd. Jeg er i ſaa Hænſeende af den ſamme Anſtuelſe, ſom blev udtalt af det ærede Medlem for Præſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius), at det er af fuld ſaa ſtor Interesſe at tilſtaa Lønningstillæg for Mellemklassen af Embedsſtanden, der viſelig, Alt vel overveiet, trænger